

Αγωνιστική Συνειρήωση Εκπαιδευτικών

Διακήρυξη για την 85^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η 85^η Γενική Συνέλευση του κλάδου πραγματοποιείται σε μια περίοδο όπου δυναμώνει η επίθεση στη ζωή και τα δικαιώματά μας από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ και τους συμμάχους της, την ΕΕ, το ΔΝΤ και τους επιχειρηματικούς ομίλους.

Τώρα είναι ή ώρα να δυναμώσει και ο αγώνας μας απέναντι στο σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής. Καμιά απογοήτευση – Καμιά αναμονή!!

Οι ανατροπές εργατικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων, ο νόμος «λαιμητόμος» για το Ασφαλιστικό, το νέο πακέτο φοροαφαίμαξης του λαού, οι fast track ψηφοφορίες για όλες τις απαιτήσεις των «εταίρων» και των επιχειρηματικών ομίλων με στόχο να κλείσει την πολυπόθητη, γι' αυτούς, «αξιολόγηση» δείχνουν το πιο βάρβαρο πρόσωπο της κυβέρνησης και του συστήματος που υπηρετεί.

Για μας όμως, τους εργαζόμενους και τις οικογένειες μας, δεν ισχύει η λογική «*ότι έγινε – έγινε, δεν αλλάζει τίποτα*». Δεν είναι «*περασμένα ξεχασμένα*» όλα όσα με αγώνες και θυσίες κατακτήθηκαν και σήμερα μας τα παίρνουν πίσω.

Ο αγώνας για να την ανάκτηση των απωλειών, για ζωή με δικαιώματα, συνεχίζεται και χρειάζεται να δυναμώσει.

Η όρεξη όλων όσοι για χρόνια ξεζουμίζουν το λαό φαίνεται ότι έχει ανοίξει για τα καλά. Ο ΣΕΒ επανέρχεται με νέες απαιτήσεις από την κυβέρνηση, η οποία αποδεικνύεται αρκετά «ευαίσθητη» στις επιθυμίες του. Οι καπιταλιστές ζητούν: Μείωση του προσωπικού (δηλαδή απολύσεις) κατά 180.000 στο Δημόσιο. Νέες μειώσεις μισθών στο Δημόσιο και εξίσωση με τον ιδιωτικό τομέα, όπου ο κατώτατος μισθός είναι στα 586€ μεικτά. Άνοιγμα των ομαδικών απολύσεων, αξιοποιώντας και τις πρόσφατες δικαστικές παρεμβάσεις της Ε.Ε. Υπογραφή Σ.Σ.Ε στο Δημόσιο που θα οδηγήσει σε νέες μειώσεις μισθών και αφαίρεση δικαιωμάτων. Επαναφορά του lock out για τις επιχειρήσεις. Αφού κατάργησαν το 13^ο και 14^ο μισθό και τη σύνταξης στο Δημόσιο, τώρα ζητούν το ίδιο και στον ιδιωτικό τομέα.

Η κατάσταση στην Παιδεία δεν εξαιρείται από τη γενικότερη επίθεση

Τα προβλήματα έχουν αναλυθεί πολλές φορές. Μέσα στο χρόνο που πέρασε έγιναν δεκάδες κινητοποιήσεις και αγωνιστικές παρεμβάσεις από τα σωματεία, τις επιτροπές αγώνα μαζί με το κίνημα των γονιών. Η κατάσταση με το άνοιγμα και τη λειτουργία των σχολείων το Σεπτέμβρη θα είναι δύσκολη. Χρειάζεται να βρεθούμε σε αγωνιστική ετοιμότητα. Ακόμα και μέσα στο καλοκαίρι είναι πιθανόν η κυβέρνηση να προχωρήσει σε νομοθετικές αλλαγές και παρεμβάσεις.

Η αλήθεια είναι ότι οι 20.000 μόνιμοι διορισμοί της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝ.ΕΛ., που έταξε προεκλογικά για να εξαπατήσει, γίνονται 10.000 απολύσεις!! Αντί να γίνουν μόνιμοι διορισμοί για να καλυφθούν τα χιλιάδες κενά η κυβέρνηση, εξαφανίζει τα κενά!! Ψαλιδίζει το ολόημερο, εξορίζει από το σχολείο τους συναδέλφους των ειδικοτήτων και της ειδικής αγωγής, συμπτύσσει τμήματα και κλείνει νηπιαγωγεία.

Το 3ο Μνημόνιο και τις προβλέψεις που περιλαμβάνει για την Παιδεία, όλοι μαζί (ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ – ΝΔ – ΠΑΣΟΚ – ΠΟΤΑΜΙ) το ψήφισαν.

Χέρι – χέρι με τις περικοπές προωθείται και η προσαρμογή του σχολείου στις ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας. Είναι εδώ το σχολείο που διατηρεί και επεκτείνει τη λογική των δεξιοτήτων από μικρή ηλικία, που προωθεί την αυτονομία (διοικητική και παιδαγωγική) της σχολικής μονάδας δηλ, την κατηγοριοποίηση και τις πολλαπλές ταχύτητες, που οδηγεί στην επιχειρηματική δραστηριότητα μια σειρά τομείς π.χ. προσχολική αγωγή με 60.000 προνήπια εκτός δημόσιου νηπιαγωγείου, δομές ειδικής αγωγής κ.ά. Στο σχολείο αυτό δε χωράει η μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα. Για το λόγο αυτό γενικεύεται η ελαστική εργασία με χιλιάδες αναπληρωτές συναδέλφους να γυρίζουν κάθε χρόνο τη χώρα με μια βαλίτσα στο χέρι.

Μπορούμε να τους εμποδίσουμε! Να μην επιτρέψουμε η μόρφωση των παιδιών μας και τα δικαιώματά μας να μπουν στον μόνιμο κόφτη Κυβέρνησης – Ε.Ε. – ΣΕΒ – ΔΝΤ!

Δεν πρέπει να αποδεχτούμε την παραπέρα επέκταση και μονιμοποίηση της κοινωνικής, εργασιακής και ασφαλιστικής ζούγκλας.

Με το νέο «αναπτυξιακό νόμο» η κυβέρνηση «τα δίνει όλα» στο μεγάλο κεφάλαιο: Νέα προνόμια και φοροαπαλλαγές. Επιδοτήσεις μέχρι το ύψος των 20 εκ. €. Σταθερό φορολογικό καθεστώς για πολλά χρόνια. Υποδομές και κρατικές εγγυήσεις για τις επενδύσεις τους. Φθηνό εργατικό δυναμικό με τη μορφή voucher και των επιδοτούμενων προγραμμάτων.

Τα τελευταία 20 χρόνια οι βιομήχανοι, οι εφοπλιστές και οι μεγαλέμποροι «ξεκοκάλισαν» τα κονδύλια από 4 «επενδυτικούς – αναπτυξιακούς νόμους». Έβγαλαν τεράστια κέρδη!! Αυτό όμως δεν ωφέλησε τους εργαζόμενους και πολύ περισσότερο δεν εμπόδισε την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης.

Αλήθεια ποιο θα είναι το όφελος για τους εργαζομένους από την υποσχόμενη καπιταλιστική ανάπτυξη; Θα ανέβουν οι μισθοί και τα μεροκάματα; Θα επανέλθουν πίσω όσα χάσαμε 7 χρόνια τώρα; Θα αρθούν οι ανατροπές στο Ασφαλιστικό; Θα χτυπηθεί η ανεργία;

Η απάντηση είναι όχι!

Αλήθεια, οι εργαζόμενοι στον κλάδο του Τουρισμού, που δε βρίσκεται ουσιαστικά σε κρίση τα τελευταία χρόνια, ωφελήθηκαν από την ανάπτυξη στον κλάδο τους; Η πραγματικότητα λέει ότι κι εκεί τσακίστηκαν οι συλλογικές συμβάσεις, οι μισθοί μειώθηκαν 15% και πλέον. Η εργοδοσία του ξενοδοχείου Athens Ledra σκέφτηκε μήπως τις 150 οικογένειες που άφησε στο δρόμο πριν λίγες μέρες; Όχι!! Γιατί προτεραιότητά της είναι τα κέρδη. Ακόμα και εν μέσω τουριστικής περιόδου δε διστάζει να «βαρέσει κανόνι», αν αυτό τη συμφέρει.

Αυτό είναι το παραμύθι της «δίκαιης ανάπτυξης», που αρέσκεται να εκφωνεί τελευταία ο Πρωθυπουργός!! Αντιδραστικές ανατροπές στο κράτος, προσαρμογή του στις ανάγκες τις επιχειρηματικότητας, μόνιμος «κόφτης» σε Παιδεία, Υγεία, Πρόνοια, για να απελευθερωθούν κονδύλια προς τον αναπτυξιακό νόμο και τις άλλες παροχές στο κεφάλαιο.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Ο χρόνος που πέρασε από την 84^η Γενική Συνέλευση του κλάδου ήταν πράγματι πυκνός σε πολιτικές εξελίξεις. Προσφέρει πλούσια πείρα και πολύτιμα συμπεράσματα, που χρειάζεται να γίνουν όπλο στην υπόθεση της ανασύνταξης του κινήματος, για να μπορέσει να σηκώσει ο λαός το κεφάλι όσο πιο γρήγορα γίνεται.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει την κοροϊδία του ΣΥΡΙΖΑ περί «σκληρής διαπραγμάτευσης» με την Τρόικα, που στην πορεία έγινε κουαρτέτο και θεσμοί;

Ποιος μπορεί να ξεχάσει τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα και τα κάλπικα διλήμματα με το δημοψήφισμα της 5^{ης} Ιούλη, όπου από το «περήφανο ΟΧΙ» περάσαμε στο «μεγαλοπρεπές ΝΑΙ»;

Ποιος ξεχνά την προεκλογική απάτη, της «επαναδιαπραγμάτευσης των όρων του 3^{ου} Μνημονίου» και των «κόκκινων γραμμών της διαπραγμάτευσης»;

- **Σήμερα γίνεται πιο καθαρή η απάντηση στο ερώτημα: Τι χρειάζεται να γίνει, ποιο κίνημα, ποιος αγώνας μπορεί να εμποδίσει και ανατρέψει τις αντιλαϊκές πολιτικές, να αναμετρηθεί με συνέπεια, σταθερότητα και αντοχή απέναντι στο σύνολο της στρατηγικής κυβέρνησης - Ε.Ε. – Κεφαλαίου;**
- Σήμερα γίνεται πιο εύκολα κατανοητό ότι, όλες οι αντιλαϊκές κυβερνήσεις που υπηρετούν τους στρατηγικούς στόχους της Ε.Ε., την κερδοφορία των ομίλων, την επιχειρηματικότητα, την ανταγωνιστικότητα, αυτοδύναμες ή συνεργασίας, ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ ή ΝΔ – ΠΑΣΟΚ, φορτώνουν συνεχώς το λαό με νέα βάρη. **Θυσιάζουν τους εργαζόμενους στις επιδιώξεις των επιχειρηματικών ομίλων.**
- Είναι πιο καθαρό ότι, είτε με τη μία εκδοχή διαχείρισης του καπιταλισμού είτε με την άλλη είτε με το ένα μείγμα διαχείρισης, με τις γνήσιες νεοφιλελεύθερες πολιτικές, είτε με τη σοσιαλδημοκρατική παραλλαγή τους, πάντα κερδισμένες θα είναι οι επιχειρήσεις, οι βιομήχανοι, οι εφοπλιστές οι τραπεζίτες και πάντα χαμένος ο λαός. **Και οι δύο εκδοχές δίνουν ζεστό χρήμα και προνόμια στους καπιταλιστές, φτώχεια και εξαθλίωση, ουρές στα συσσίτια και τα κοινωνικά παντοπωλεία για το λαό.**
- Είναι πιο ξεκάθαρο ότι οι εργαζόμενοι και το συνδικαλιστικό κίνημα, όταν στοιχίζονται πίσω από τα συνθήματα και τους στόχους της κυρίαρχης τάξης, οδηγούνται με μαθηματική ακρίβεια στο γκρεμό.
- Ότι είναι κίνδυνος – θάνατος για το συνδικαλιστικό κίνημα να στοιχίζεται πίσω από συνθήματα και σχεδιασμούς των αστικών κομμάτων, να γίνεται όχημα και σκαλοπάτι για να ανεβοκατεβαίνουν στην εξουσία αντιλαϊκές κυβερνήσεις. Αυτός ο δρόμος πρέπει να κλείσει οριστικά!!

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

**Έχουμε δύναμη να ανατρέψουμε τα σχέδια τους!!
Ο λαός δεν έχει πει ακόμα την τελευταία του λέξη!!**

Οι αγώνες του τελευταίου διαστήματος αποτελούν μεγάλη παρακαταθήκη. Φανερώνουν ένα σημαντικό μέρος της δύναμης του λαού. Αν πιστέψουμε, πραγματικά σ' αυτήν, μπορούμε όχι μόνο να καθυστερήσουμε αντιλαϊκά μέτρα και πολιτικές αλλά και να ανοίξουμε άλλο δρόμο και άλλη προοπτική για μας και τα παιδιά μας.

Οι αγώνες μας καθυστέρησαν τα μέτρα. Έσπασαν την λογική της συναίνεσης και τσαλάκωσαν το κλίμα «εθνικής ενότητας», που δημιουργήθηκε μετά την ψήφιση του 3^{ου} Μνημονίου. Απέδειξαν ότι τα μέτρα όχι απλά δεν είναι δίκαια και υπέρ των αδυνάτων, όπως ισχυριζόταν η κυβέρνηση, αλλά είναι σκληρά, ταξικά και αντιλαϊκά.

Έδωσαν δείγματα της τεράστιας και ανυπέρβλητης δύναμης που έχει η συμμαχία και η κοινή δράση της εργατικής τάξης με τη φτωχή αγροτιά και τα άλλα λαϊκά στρώματα, τις γυναίκες και τη νεολαία.

Είναι θετικό και ελπιδοφόρο ότι υπάρχουν σημαντικές δυνάμεις μέσα στο λαό και τους εργαζομένους που δεν το βάζουν κάτω, δε συμβιβάζονται και δεν υποχωρούν, είναι αποφασισμένοι να προχωρήσουν μπροστά!!

Μπροστάρης σ' αυτόν τον αγώνα ήταν και είναι τα σωματεία, οι Ομοσπονδίες και οι συνδικαλιστικές δυνάμεις που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, που παλεύουν με τη γραμμή της ταξικής πάλης, που δεν σκύβουν το κεφάλι.

Είναι σωστό αυτό που πολλοί εργαζόμενοι λένε «μόνο το ΠΑΜΕ ήταν στους δρόμους ενάντια στο Ασφαλιστικό», «αν δε υπήρχε το ΠΑΜΕ δε θα γινόταν τίποτα».

Αυτό το κίνημα, αυτός ο ταξικός πόλος, χρειάζεται να δυναμώσει να γίνει υπόθεση και νέων δυνάμεων που σήμερα δεν είναι στον αγώνα!!

Είναι επιτακτική ανάγκη να αλλάξει η κατάσταση στα πρωτοβάθμια σωματεία, στις Γενικές Συνελεύσεις. Να ανέβει η πολύμορφη λειτουργία, η ζωή και δράση των σωματείων, να γίνουν αποκούμπι για όλους τους συναδέλφους, να μπολιάσουν τη λειτουργία του με την αλληλεγγύη, την κοινή δράση γονιών και μαθητών.

Η ελπίδα είναι εδώ!!

Χρειάζεται, όσο πιο γρήγορα και όσο πιο αποφασιστικά γίνεται, να αλλάξουν οι συσχετισμοί στα σωματεία, να ενισχυθούν οι δυνάμεις που στηρίζονται από το ΠΑΜΕ. Να μπουν νέες δυνάμεις σ' αυτόν τον αγώνα, ανεξάρτητα από τις επιλογές που έκαναν τα προηγούμενα χρόνια.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Για τη σημερινή κατάσταση έχουν μεγάλες ευθύνες όλες οι συστημικές δυνάμεις στο συνδικαλιστικό κίνημα, του παλιού αλλά και του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Δεν είναι υπερβολή να πούμε πως αποτελούν βαρίδι στα πόδια και θηλιά στο λαιμό της Ομοσπονδίας.

Ήταν και είναι οι μόνιμοι εταίροι και συνομιλητές των εκάστοτε αντιλαϊκών κυβερνήσεων και οι μόνιμοι απόντες, ακόμα και από τους αγώνες που οι ίδιοι εξαγγέλλουν.

Τέτοιες μέρες πριν ένα χρόνο, στην 84^η Γενική Συνέλευση του κλάδου, όλες οι δυνάμεις που συγκροτούν το σημερινό Δ.Σ. της ΔΟΕ, πλην των δυνάμεων που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, διέκοψαν τις εργασίες της Συνέλευσης για να συμμετέχουν στη συγκέντρωση της ΑΔΕΔΥ υπέρ της κυβερνητικής διαπραγμάτευσης τους ΣΥΡΙΖΑ με τα κοράκια της Ε.Ε. και του ΔΝΤ, «στηρίζουμε τις κόκκινες γραμμές», έλεγαν.

Ρωτάμε κάθε καλοπροαίρετο συνάδελφο: Αυτή τους η στάση βοήθησε ή όχι τον κλάδο και το κίνημα συνολικά; Προετοίμασε για τα χειρότερα που έρχονταν ή καλλιέργησε αναμονή και αυταπάτες για το ρόλο της κυβέρνησης;

Σήμερα τους έπιασε τάχα ο πόνος γιατί ο κόσμος δεν συμμετέχει στις Συνελεύσεις και τις κινητοποιήσεις!!

Οι δυνάμεις του παλιού (ΔΑΚΕ – ΠΑΣΚ/ΔΗΣΥ) και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού (ΣΥΝΕΚ/ΕΡΑ) με τη στάση τους και τη γραμμή πάλης που έχουν, διευκόλυναν τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Αυτές οι δυνάμεις, μαζί με την νεόκοπη, ΑΕΕΚΕ (πρώην ΠΑΣΚ) έβαλαν την Ομοσπονδία στον κυβερνητικό «Εθνικό διάλογο για την Παιδεία» προφέροντας το κατάλληλο άλλοθι στην κυβέρνηση για τα αντιεκπαιδευτικά μέτρα που ακολούθησαν.

Ενώ παίρνονται μέτρα πρωτοφανούς βαρβαρότητας για το λαό, δεν κουνιέται φύλλο από αυτές τις δυνάμεις. Δεν πήραν κανένα μέτρο, έστω και στοιχειώδες, προετοιμασίας των 3 Πανεργατικών Απεργιών για το Ασφαλιστικό. Παρά τις αλλεπάλληλες προτάσεις των δυνάμεων του ΠΑΜΕ στο Δ.Σ. της ΔΟΕ για πρωτοβουλίες της Ομοσπονδίας, η μόνιμη επωδός τους ήταν «θα κάνουμε ό,τι πει η ΑΔΕΔΥ!!».

Υπονόμευσαν την απεργία στις 7 Απρίλη στο Δημόσιο. Το τριήμερο που ψηφιζόταν το Ασφαλιστικό ήταν πραγματικά εξαφανισμένοι!! Ακόμα και στην κλαδική απεργία στις 8 Ιούνη με τα κιάλια τους ψάχναμε στις συγκεντρώσεις!!

Όταν περνούσε το προηγούμενο μισθολόγιο, η ΠΑΣΚΕ/ΔΗΣΥ έλεγε ότι θα παίρναμε αυξήσεις. Τώρα με την ψήφιση του νέου μισθολογίου, που φέρνει νέο πετσόκομμα στους μισθούς, εκπρόσωπος του ΜΕΤΑ στην ΑΔΕΔΥ αντίστοιχα έλεγε «μην είστε σίγουροι ότι θα έχουμε μειώσεις, κρατήστε και καμιά πισινή...».

Στη διαφημιστική απάτη του ΣΥΡΙΖΑ πρώτο ρόλο σκηνοθέτη είχαν με τις... ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ τους όλες εκείνες οι συνδικαλιστικές ηγεσίες που δρουν ως συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ στο κίνημα και επί της ουσίας, διευκολύνουν με το ρόλο τους σχεδιασμούς του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού, αποπλίζοντας το κίνημα και καλλιεργώντας αυταπάτες.

Είναι αυτοί (οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, των πρώην υπουργών και βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ που σήμερα είναι στη ΛΑΕ κ.ά.) που καλούσαν τα συνδικάτα και τους εργαζόμενους να παλέψουν, ώστε να έρθει η κυβερνητική εναλλαγή και ο ΣΥΡΙΖΑ στο τιμόνι της διακυβέρνησης.

Είναι αυτοί που πανηγύριζαν για την «Πρώτη Φορά Αριστερά», αυτοί που καλούσαν να στηριχτεί η διαπραγμάτευση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, αυτοί που για ένα χρόνο περίπου έψαχναν να βρουν «το πρόσημο αυτής της κυβέρνησης»!!!

Η τυχодиωκτική γραμμή αυτών των δυνάμεων δοκιμάστηκε!!

Για μεγάλο διάστημα ήταν κυρίαρχη στον κλάδο. Δεν εξαπατήθηκαν όπως λένε από το ΣΥΡΙΖΑ. Από κοινού εξαπάτησαν. Την ίδια χρεοκοπημένη γραμμή του «μεταβατικού προγράμματος» και του σκαλοπατιού της «Αριστερής κυβέρνησης» έχουν και σήμερα. Δε θα διστάσουν να ξανακάνουν το κίνημα όχημα για κυβερνητική εναλλαγή διαχειριστών της σημερινής βαρβαρότητας. Γι' αυτό είναι χέρι – χέρι με τη ΛΑΕ και με το βλέμμα πάντα στραμμένο στις διάφορες σοσιαλδημοκρατικές παραλλαγές που εμφανίζονται.

Η ηγεσία των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ δεν απαλλάσσεται από τις τεράστιες ευθύνες της όσες μέρες απεργίας και αν προτείνει, όσο κουρνιαχτό και αν σηκώνει για τις «ανεβασμένες μορφές πάλης» και τις «απεργίες διαρκείας» για την επιτυχία των οποίων δεν κάνει τίποτα.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Οι εργαζόμενοι δεν έχουμε δοκιμάσει ακόμα τη δύναμή μας!! Το δίκιο μας είναι πιο ισχυρό από τις αυταπάτες και τα ψέματά τους!

Καλούμε όλους εσάς που έχετε εκλεγεί με διάφορα ψηφοδέλτια, να ακούσετε τη φωνή και το κάλεσμα του ΠΑΜΕ, να συμπορευτούμε μαζί. Ποτέ δε φοβηθήκαμε να πούμε την αλήθεια και να μιλήσουμε καθαρά στους εργαζόμενους. Όλες μας τις δυνάμεις τις καταθέτουμε στην υπόθεση του αγώνα. Ενός αγώνα που θέτει στο επίκεντρο τις σύγχρονες ανάγκες το λαού και της νεολαίας.

Πρέπει να τους εμποδίζουμε! Έχουμε χρέος σαν εκπαιδευτικοί απέναντι στα παιδιά μας.

Τώρα όλοι μαζί εργάτες εργατοϋπάλληλοι, άνεργοι, μικροί αγρότες και επαγγελματιοβιοτέχνες, γυναίκες και νέα γενιά, με οργάνωση, κοινή δράση και αγώνα οφείλουμε να δείξουμε τη δύναμή μας, να υπερασπιστούμε τις ζωές μας και τις ζωές των παιδιών μας.

Δεν ανεχόμαστε τον 21ο αιώνα, το 2016, με την τεράστια ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας και τις δυνατότητες που αυτές προσφέρουν για ολόπλευρη μόρφωση, για σύγχρονο, ενιαίο, δημόσιο και δωρεάν σχολείο γενικής παιδείας, για μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα, να υποβαθμίζονται τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών μας!

Ο δρόμος της ελπίδας και της προοπτικής βρίσκεται στη συσπείρωση και τη συμπόρευση με τα σωματεία, τις Ομοσπονδίες και τα συνδικάτα που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ

Βρίσκεται στη σύγκρουση με το μεγάλο κεφάλαιο και την ανατροπή της εξουσίας του.

Βρίσκεται στην πάλη για αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλα τα παιδιά, για ένα σχολείο που θα χωράει όλα τα παιδιά και όλο τον πλούτο της γνώσης, για ριζικές αλλαγές στο επίπεδο της οικονομίας και της κοινωνίας.

Αθήνα, Ιούνης 2016